

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Limburg (Niderlandy) w dniu 28 grudnia 2018 r. – LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied/College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, pozostali uczestnik: Sebava BV

(Sprawa C 826/18)

(2019/C 122/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Limburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied

Strona pozwana: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Pozostali uczestnik: Sebava BV

Pytania prejudycjalne

1. Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 9 ust. 2 konwencji z Aarhus należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się ono całkowitemu wyłączeniu prawa dostępu społeczności (public) (każdego) do wymiaru sprawiedliwości, jeżeli nie jest to zainteresowana społeczność (public concerned) (zainteresowane strony)?

2. Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 9 ust. 2 konwencji z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że społeczność (public) (każdy) powinna mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości w przypadku domniemanego naruszenia obowiązujących dla tej społeczności wymogów formalnych i prawa do udziału w podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 6 tej konwencji?

Czy ma przy tym znaczenie, że zainteresowana społeczność (public concerned) (zainteresowane strony) posiada w tym zakresie dostęp do wymiaru sprawiedliwości i może również podnosić przed sądem zarzuty materialne?

3. Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 9 ust. 2 konwencji z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby dostęp zainteresowanej społeczności (public concerned) (podmiotów posiadających interes) do wymiaru sprawiedliwości został uzależniony od tego, czy skorzystano z prawa do udziału w podejmowaniu decyzji w rozumieniu art. 6 tej konwencji?

4. Jeżeli na pytanie trzecie zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy prawo europejskie, a w szczególności art. 9 ust. 2 konwencji z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono takiemu uregulowaniu krajowemu, które pozbawia zainteresowaną społeczność (public concerned) (zainteresowane strony) dostępu do wymiaru sprawiedliwości w zakresie zaskarżenia decyzji, jeżeli można jej w sposób uzasadniony zarzucić, że nie zgłosiła uwag do (części) projektu decyzji?

5. Jeżeli na pytanie czwarte zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy oceny tego, co należy rozumieć pod pojęciem „któremu można w sposób uzasadniony zarzucić”, dokonuje wyłącznie sąd krajowy na podstawie okoliczności danego przypadku, czy też powinien on przy tym brać pod uwagę określone gwarancje prawa europejskiego?

6. W jakim stopniu odpowiedź na pytania trzecie, czwarte i piąte będzie odmienna w odniesieniu do społeczności (public) (każdego), jeśli nie jest to zainteresowana społeczność (public concerned) (zainteresowane strony)?

⁽¹⁾ Konwencji z dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisana w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. 2005, L 124, s.1)